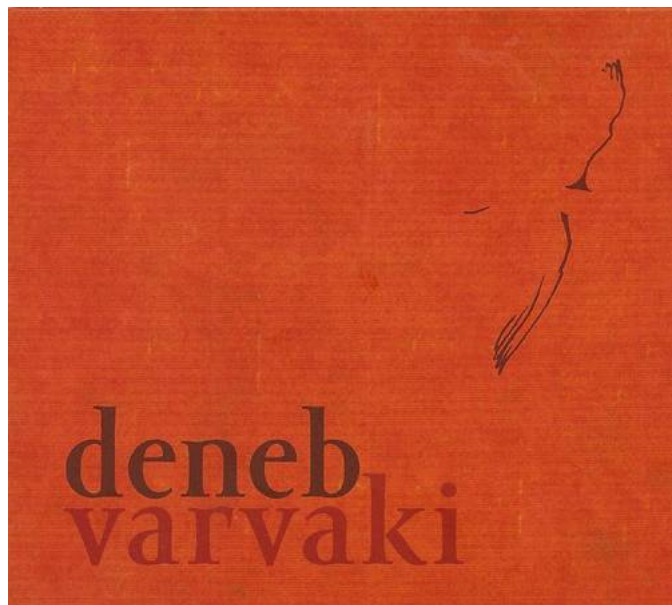

(rozhovor s kapelou Deneb o jejich debutové desce a turné po Japonsku)

Kapela [Deneb](#) vznikla v roce 2005. Název je odvozen od nejjasnější hvězdy souhvězdí Labutě, který Arabové překládají jako "Chvost". V letošním roce jim vychází debutové CD **Varvaki**

, které mne přivedlo do jejich zkušebny na Starém Městě v Praze. Nad sklenkou vína jsme se pustili s kapelníkem

Martinem Vejvodou

(MV),

violistkou

Martinou Adlerovou

(MA)

a perkusistou

Jakubem Severinem

(JS)

do povídání nejen o první desce, ale také kapelním životě a dalších plánech. Než vám nabídnu samotný rozhovor doplním, že v kapele ještě hrají

Jitka Malczyk a Bára Podobská

, o nichž se v rozhovoru též zmíníme.

Na úvod se zeptám, *jak vznikl váš název?*

MV: Název napadl naši tehdejší zpěvačku Marii Machovou a dnes nám evokuje nebe plné hvězd v jedné malé vesnici ve středních Čechách, kde vznikal původní repertoár skupiny.

Jednotliví současní členové mají za sebou pestrou hudební minulost. Nezřídka se tu objevují soubory věnující se bretaňské nebo irské hudbě (Bran, Dún an Doras), nebo českému folklóru (Gaudeamus, Hájíček). Jak se zrodí kapela plná takto orientovaných lidí, ale s repertoárem makedonského folklóru?

MV: On je Balkán populární i v Irsku. Už to trvá od 60. let, kdy se tam objevují melodie z Bulharska a vyvíjí se tu nástroj zvaný irské buzuki.. Ty směry se potkávají nakonec i v České republice. Tak jsme se k té hudbě dostali i my. Měli jsme najednou s Jitkou přebytek písní orientovaný tím směrem.

Drobně odskočíme. Můžete pro nás laiky přiblížit, jak vypadá buzuki?

MV: Buzuki je nástroj původem z Řecka. V roce 1966 ho Johnny Moynihan přivezl do Irska a postupem času se z něj vyvinul nástroj nazývaný irské buzuki, který má větší tělo a plochou zadní desku. A technicky je to osmistrunný nástroj s velmi dlouhým krkem a patří do skupiny mandolinových nástrojů.

Děkuji. Vrátime se k vám a vaší hudbě. Na koncertech hráváte i moravské, nebo irské lidovky. Proč, když je vaše hlavní orientace na východ?

MV: My jsme ze začátku míchali těch vlivů opravdu hodně. Vývoj je ale takový, že se to snažíme zjednodušovat a přirozeně se z toho vyvíjí zvuk Denebu, který v současné době asi nejvíc zapadá do Makedonie. To, že jsme hráli víc různých stylů, nebyl záměr, ale spíš takové

hledání.

MA: Dnes už z moravských lidovek hrajeme jen *Bazaličku*. Zbytek nahradily makedonské písně.

Kde ty písně hledáte?

MV: Přímo od lidí, které známe tady.

MA: Hodně pomáhá internet a ve sbírkách makedonských lidových písní.

Sbíráte písně i osobní zkušeností přímo mezi místními? Třeba tím, že se zajedete na Balkán podívat?

MA: Já jsem byla v Bulharsku, protože to je hezká země. A nakonec jsem si tam koupila asi milión kazet, abych si je poslechla.

Tím se dostáváme k vaší první desce "Varvaki". Nachází se na ní jen balkánská hudba?

MV: Když se to tak vezme, tak to není balkánská hudba. My ji bereme spíše jako vliv. Nicméně většina těch písní na ní původem z Makedonie je.

Jak byste ten vliv popsali? Jak na sebe vlastně nahlížíte?

MV: Pro nás je těžké jakékoliv zaškatulkování. Když řekneme, že hrajeme folk, tak je to nejpřesnější pojmenování z pohledu zahraničního diváka. Ale u nás v České republice tohle

Na křídlech Varvaki s Denebem i do Japonska

Napsal uživatel Lukáš Vořech Pokorný
Neděle, 18 Duben 2010 06:59

neplatí. Tady si lidi pod tímto pojmem představí něco jiného. Nám třeba zaškatulkování do "world music" nevadí, ale on je to takový diskutabilní pojem. Folkařům se z něj ježí vlasy na hlavě. My sami ani nevíme, kam bychom se měli zařadit!

MA: Prostě inspirace Balkánem! (smích)

Dali jste té desce nějakou myšlenku, která by písni spojovala?

MV: Uzavírá jednu kapitolu kapely a zachycuje tak naše okouzlení právě touhle muzikou. Čímž se ta deska stává přirozeným vyústěním jednoho období. Ale jsou tam i naše autorské věci.

Co znamená název desky "Varvaki"?

MV: **Varvaki** je název titulní skladby, kterou napsala Jitka a je to jméno druhu sokola, který žije na Krétě a balkánském poloostrově. A také druh pálenky z Kréty.

V jakém studiu jste natáčeli? A kdo se postaral o zvuk?

MV: Natáčení probíhalo ve studiu Solisko v Solopiskách u Černošic. A zvučil Miloš Rábl.

Nějaká veselá historka z natáčení?

JS: Zapomněl jsem si ovci, ale to nevím, zda-li někdo pochopí. (smích) Já si беру na natáčení plyšovou irskou ovci jako maskota.

Máte na desce nějaké hosty?

Na křídlech Varvaki s Denebem i do Japonska

Napsal uživatel Lukáš Vořech Pokorný
Neděle, 18 Duben 2010 06:59

MV: Je tam jen jeden host. Honza Brabec, který je náš přední hráč na irské buzuki. Já jsem dřív hrál i na mandolu, ale už nehraji a ten zvuk nám tam chyběl.

Kdo vytvořil booklet a co v něm nalezneme zajímavého?

MV: Budou tam texty písniček. Ústřední motiv, který souvisí s názvem - kresbu Varvaki - nakreslila Bára (zpěvačka kapely).

MA: Booklet vyrobil Martin a je úplně skvělej! (smích)

JS: Ano! Nám se moc líbí! On to Martin moc nezmínil.

MA: Protože je (Martin) příliš skromný.

Kdybyste měli zvolit rozhlasový singl? Která z vašich písní by se hodila do rádií?

Celé trio muzikantů odpovědělo takřka jednohlasně: *Lično mome*.

Budete točit klip?

MV: Máme to v plánu. Ale uvidíme, až jak budou síly po návratu z Japonska.

Zmínil jsi Japonsko. Tedy, vaše chystané turné. Jak vznikla myšlenka odjet do Japonska na turné?

Na křídlech Varvaki s Denebem i do Japonska

Napsal uživatel Lukáš Vořech Pokorný
Neděle, 18 Duben 2010 06:59

MV: Ta myšlenka vznikla tak, že mi den před Štědrým dnem zavolał ředitel agentury Solis Art Roman Veverka. A zeptal se mne, jestli rádi cestujeme? Já jsem řekl, že jo, a on zařídil turné v Japonsku.

Jak je možné, že česká kapela, orientující se na balkánskou hudbu, dostane nabídku z Japonska? Jak se o vás tak daleko dozvěděli?

MV: To se sami zeptáme japonských pořadatelů. Prostě se to stalo a my nevíme proč? (smích)

Kde všude budete hrát?

MA: V Japonsku budeme od 31.5. do 7.6. 2010. Jedeme do města Hakodate, které leží na ostrově Hokkaidó. Koncerty by měly být samozřejmě i v dalších městech. Jedná se o world music festival, který pak pokračuje v dalších městech.

Láká vás na Japonsku ještě něco jiného, než jen vaše koncerty? Máte tam nějaké plány, návštěvy muzeí, památek?

MA: Těším se, že poznám novou kulturu, nové lidi, novou muziku. Nejvíc (jako asi každý Čech) na moře a na místní jídlo. Nevím, jestli budeme mít na památky čas, ale určitě se pokusíme vidět z Japonska co nejvíc.

JS: Konkrétně ne. Pro mne bude zážitek už jen to, že tam budu!

MV: Já doufám, že tam potkáme další muzikanty a že to bude inspirující.

Tady někde jsem hlavní část rozhovoru uzavřel, ale kluci dál otevírali lahve. Dozvěděl jsem se tak, že k vnitřnímu životu Denebu neodmyslitelně patří spíš než alkohol kulinářské mejdany kapelou nazývané jako Gastropárty. Během nich si sobě navzájem vaří různé speciality.

První křest desky proběhl v klubu Carpe Diem v sobotu 17.4. a kapela během něj před tvářemi svých fanoušků odehrála energický a emotivní koncert. Jako křtící tekutina posloužila slivovice. Na samotném závěru přidal dvě písně hostující Honza Brabec, jehož hlas za doprovodu jen irského buzuki zněl s decentním anglickým přízvukem velmi příjemně. Pokud Vás trápí, že první křest Vám proplul mezi prsty, nesmutněte, neb druhý a poslední křest proběhne **24.4. v pivovaru v Kročehlavech v Kladně**

.

Ukázky z něj naleznete na Myspace v [profilu kapely](#) . Můžeme Denebu jen přát, aby se jejich deska líbila divákům v České republice stejně jako těm v Japonsku.